

rettigede får mulighed for at kræve ophør imod erstatning af en rettighed til fiskeri med ålekiste eller andet redskab, der spærrer midtstrøms i et vandløb. Overtagelsen sker med henblik på, at disse ikke anvendes mere. Denne mulighed svarer stort set til den gældende ferskvandsfiskerilovs § 26.

Forholdet til anden lovgivning

Siden ferskvandsfiskeriloven trådte i kraft, er der sket ændringer i den øvrige lovgivning vedr. vandløbene i form af nye procedurer efter miljøbeskyttelsesloven. Endvidere er vandløbsloven ændret, således at en væsentlig del af de opgaver, landvæsensretterne hidtil har varetaget, er overført til vandløbsmyndighederne, jf. lov nr. 302 af 9. juni 1982 om vandløb. Kompetencefordelingen mellem den gældende ferskvandsfiskerilov og vandløbsloven er uklar, idet begge love indeholder bestemmelser, der kan sikre tilstrækkelig passage i vandløbet.

Forslaget lægger op til en forenkling, idet etablering og vedligeholdelse af gennemstrømning – og derved også fiskepassage – forbi opstemninger og andre spærringer i vandet, som ikke skyldes fangstindretninger, varetages med bestemmelserne i lov om vandløb, jf. bl.a. denne lovs § 49 og § 50. Ifølge lovforslaget pålægges der dog krav til stemmeværksejere om anbringelse af ålepas og ungfishesluser, men dette er indretninger, der kan opsættes meget billigt, og som ikke betyder noget indgreb i forhold til anden udnyttelse af vandløbet. Nærmere bestemmelser om anbringelse af ålepas og ungfishesluser vil blive angivet i generelle regler modsat de meget individuelle afgørelser om ændring af fiske-trapper, stryg og lignende.

Det betyder, at fiskerikontrollen som hidtil vil være opmærksom på forholdene omkring fiskepassage. Kendelser fra landvæsensretter, overenskomster m.v., der er afgjort efter tidligere og gældende ferskvandsfiskerilov, gælder efter deres indhold, til de ophæves, og tilsidesættelse kan fortsat straffes. Tilsynet med disse afgørelser påhviler fortsat fiskerikontrollen.

Det forudsætter, som det fremgår af bemærkningerne til det den 24. oktober 1991 fremsatte forslag til lov om naturbeskyttelse, at Miljøministeriet i samarbejde med Fiskeriministeriet udarbejder en fortegnelse over hjemmehørende arter af fisk og lignende, der kan udsættes uden tilladelse efter forslaget til naturbeskyttelseslovens § 31.

Det forudsættes, at der normalt ikke vil blive givet tilladelse til udsætning af andre arter.

Forslaget indeholder en bestemmelse, der betinger enhver udsætning af tilladelse og i øvrigt forudsætter

det gældende system med udsætningsplaner fortsat. Det er hensigten at høre den recipientansvarlige myndighed i forbindelse med revision af udsætningsplaner og eventuel udarbejdelse af nye planer.

Justitsministeriet nedsatte i 1986 et udvalg til at overveje eventuel nedlæggelse af landvæsensretterne. Udvalget skulle endvidere overveje, hvilke instanser der i givet fald burde behandle de sager, som i dag henhører under landvæsensretterne. Udvalget afgav betænkning i 1990 (nr. 1200). I overensstemmelse med Fiskeriministeriets indstilling til udvalget foreslås visse afgørelser, bl.a. vedr. fiskepassage forbi andet end fangstredskaber og fastlæggelse af midtstrømslinjer, henlagt til vandløbsmyndigheden. Erstatningsfastsættelser for visse overtagerer af fiskeriret foreslås indtil videre henlagt til en landvæsenskommission.

Erstatningskrav, der støttes på dansk rets almindelige regler om skadeserstatning, bl.a. for skade på fisk eller uberettiget fiskeri, må som hidtil gøres gældende for de almindelige domstole.

Lovforslagets administrative og økonomiske konsekvenser

I henhold til lovforslaget vil der formentlig blive tale om ubetydelige administrative og økonomiske konsekvenser.

Der er indledt forhandling med Amtsrådsforeningen om de eventuelle økonomiske konsekvenser. Disse forhandlinger er endnu ikke afsluttet. Der skønnes ikke at være økonomiske konsekvenser i form af øgede udgifter for amtskommunerne.

Den i lovforslaget indeholdte forenkling af kompetenceafgrænsningen til vandløbsloven skønnes i mindre omfang at give lettelser i administrationen af begge love.

Henlæggelse af sager vedrørende fiskepassage og fastlæggelse af midtstrømslinjer til vandløbsmyndigheden, skønnes ikke at medføre administrative meromkostninger for den pågældende myndighed.

Fiskeriministeren har med lovforslaget sikret sig hjemmel til at pålægge gebyr til dækning af vandløbsmyndighedens opgaver.

Fiskeriministeren kan ifølge lovforslaget fastsætte regler om amtsrådenes medvirken i tilsynet. Denne bemyndigelse vil dog kun blive udnyttet, såfremt amtsrådene måtte ønske at medvirke i tilsynet.

Lovforslagets bemyndigelser agtes udnyttet, men således, at de dertil knyttede opgaver kan løses inden for de bestående rammer i departementet, forskningsinstitutionerne og fiskeriinspektorerne.